

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/519/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214221798
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Henteková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4214221798.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobcu: AB 1 B.V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077 Holandské Kráľovstvo, R.č.560 07 043, v konaní zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47234679, proti žalovanému : U. Y., T.. X.XX.XXXX, U. H. F. T. B. XXX, o zaplatenie 502,70 Eur istiny s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Júliou Hentekovou, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 314,28 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50% od 9.10.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania do rúk právneho zástupcu žalobcu v sume 19,09 Eur, z toho titulom súdneho poplatku 4,63 Eur a titulom trov právneho zastúpenia 14,46 Eur, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietal.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobu došlou súdu 5.12.2014 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie 502,70 Eur, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 48,47 Eur, úroku z omeškania vo výške 8,05% zo sumy 502,70 Eur od 27.11.2014 do zaplatenia a trov konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku 33,- Eur a z trov právneho zastúpenia 102,96 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Home Credit Slovakia a.s. uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 16.11.2012 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. (ďalej len ÚZP). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru na zakúpenie tovaru (UE40ES6300-Samsung) za predajnú cenu 649,-Eur, z ktorej pri kúpe tovaru žalovaný zaplatil v hotovosti 64,90 Eur, teda výška úveru bola 584,10 Eur, ktorý úver sa žalovaný zaviazala vrátiť v 8 pravidelných mesačných splátkach po 89,94 Eur v zmysle ÚZP. Túto svoju povinnosť si žalovaný riadne neplnil, dostal sa do omeškania s jednotlivými platbami a preto v zmysle Hlavy ÚZP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bol vyzvaný listom veriteľa zo dňa 23.9.2013 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nedoplatku na istine vo výške 399,02 Eur, z úroku vo výške 37,28 Eur, poplatku na poistnom vo výške 13,40 Eur, z upomienok 24,-Eur a 12,-Eur, zo zmluvnej pokuty vo výške 17,-Eur.

Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. konal v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil písomne, navrhol rozhodnúť v súlade s podanou žalobou. Taktiež konal v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil, o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu nepožiadal, písomné vyjadrenie k žalobe nepodal.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výpisom žalobcu z obchodného registra, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a zmluvou o revolvingovom úvere uzavretej dňa 16.11.2012 medzi Home Credit Slovakia a.s. a žalovaným, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., - DUO,

oznámením veriteľa o postúpení pohľadávky zo dňa 10.11.2014, informáciami o poistení, propagačným materiálom právneho predchodcu žalobcu, výzvou k úhrade dlhou zo dňa 23.9.2013 spolu s dôkazom o jej podaní na poštovú prepravu, výpisom čerpania, splátok a úhrad, Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretej medzi Postupcom Home Credit Slovakia a.s. a žalobcom dňa 23.9.2013, výpočtom RPMN. Vykonaným dokazovaním ustálil nasledovný skutkový a právny stav vecí :

Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 16.11.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. 42110820915000, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 584,10 Eur na zakúpenie tovaru v predanej cene 649,-Eur. Z predajnej ceny žalovaný zaplatil v hotovosti 64,90 Eur. V zmluve sa zaviazal úver splatiť v 8 mesačných splátkach po 89,94 Eur. Úroková sadzba bola dohodnutá 37,02%, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 44,8%, priemerná hodnota RPMN 30,6%. Prvá splátka bola splatná 16.1.2013, nasledujúce do 30.dňa v kalendárnom mesiaci. Lehota splatnosti bola 30.8.2013. Úverová zmluva, ako to vyplýva zo Zmluvy, bola poistená balíčkom PLUS pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty, invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie je 2,68 Eur mesačne, (3,07 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia). Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti (ÚP). Zo znenia úverovej zmluvy vyplýva, že klient podpisom zmluvy vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy, prevzal ÚP s kódom ISS112, je s nimi oboznámený, sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť s nimi viazaný, ďalej že sa oboznámil s obsahom Poistnej zmluvy č. XXXXXXXX/XXXX uzavretej medzi veriteľom ako poisťníkom a Českou poisťovňou Zdraví a.s. Praha ako poisťiteľom, vrátane znení zvláštnych poistných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy. Podľa výpisu čerpaní, splátok a úhrad predloženého žalobcom žalovaný dňa 16.11.2012 čerpal finančné prostriedky v sume 584,10 Eur a zaplatil na úvere úhrnom 269,82 Eur. Počnúc splátkou č. 3 splatnou dňa 30.3.2013 sa dostal do trvalého omeškania so splácaním úveru. Pre uvedené veriteľ podľa § 3 Hlavy 7 ÚZP s názvom ukončenie úverovej zmluvy, podľa ktorej klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok, alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, listom zo dňa 23.9.2013 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a zároveň vyzval žalovaného, aby dlžnú čiastku vo výške 502,70 Eur zaplatil najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný tejto výzve nevyhovel ani čiastočnou úhradou, vykonaným dokazovaním vyvrátené nebolo. Túto pohľadávku žalobca nadobudol od spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.9.2013. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom postupcu zo dňa 10.11.2014, podaného na poštovú prepravu dňa 11.11.2014.

Podľa § 52 ods.1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1-4 Občianskeho zákonníka (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 31.12.2012 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, (b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2012 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účelu jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 11 ods.1 písm. b) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezpročný a bez poplatkov, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (doplneného Zákonom č. 102/2014 s účinnosťou od 1.5.2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“

Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom ich charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu týchto zmlúv alebo ich zmeny. Súčasťou formulárovej Úverovej zmluvy účastníkov sú ÚZP, ktoré však žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko neboli dohodnuté individuálne, ale boli vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi veriteľom (t.j. právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej činnosti okrem iného poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov) a spotrebiteľom (t.j. fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania). Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany na odstránenie nerovnováhy v zmluvnom vzťahu, kde oproti spotrebiteľovi vystupuje profesionálny dodávateľ, ktorý má väčšiu vyjednávaciu silu, vzhľadom na skúsenosti, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb. Zásadný význam pre úpravu spotrebiteľských zmlúv v práve ES má Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach

v spotrebiteľských zmluvách. Zákon o spotrebiteľskom úvere práve v súlade s jeho účelom upravuje osobitné náležitosti úverovej zmluvy alebo zmluvy o pôžičke, ktoré sú zamerané na dostatočnú určitosť a zrozumiteľnosť zmluvných dojednaní pre spotrebiteľa.

V danom prípade bol uzatvorený spotrebiteľský úver v zmysle Zákona č. 129/2010 Z.z. a preto sa na zmluvu účastníkov o spotrebiteľskom úvere vzťahujú ustanovenia tohto zákona, pokiaľ ide o obsahové náležitosti zmluvy, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 9 tohto zákona. Podľa § 9 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľská zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, podľa písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Logickým výkladom tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ tieto nemajú byť splatené jednorazovo. V § 1 Hlavy 5 ÚZP je uvedené, že klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru a v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadne úhrada za poistenie, ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak. Z uzatvorenej zmluvy síce vyplýva výška jednotlivých splátok (89,94 Eur), avšak pre určenie práv a povinností zmluvných strán z uzatvorenej zmluvy je nevyhnutné vedieť, koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní na istinu, osobitne na úrok a osobitne na poplatky. Žalobca jednotlivé splátky nerozšpecifikoval a ani z ostatných ustanovení, ktoré sú súčasťou Zmluvy, nevyplýva spôsob splácania úrokov a poplatkov. Posudzovaná zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným tieto podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere riadne, t.j. určito a zrozumiteľne, ako sa vyžaduje všeobecne pre každý právny úkon (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka) uvedené nemá. Absencia vyššie uvedenej obligatórnej zmluvnej náležitosti je sankcionovaný podľa §11 ods. 1. písm. a) citovaného zákona nie neplatnosťou právneho úkonu, ale výslovne stanovenou zákonnou domnienkou, podľa ktorej sa takto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve je uvedená nesprávna výška ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa 37,02% namiesto 77,16% a preto podľa § 11 ods.1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch aj z toho dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný je teda povinný vrátiť žalobcovi len poskytnutý úver. Z titulu Úverovej zmluvy veriteľ plnil sumu vo výške 584,10Eur, z čoho žalovaný ku dňu rozhodnutia o podanej žalobe zaplatil 269,82 Eur, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 314,28 Eur (584,10 Eur - 269,82 Eur = 314,28 Eur) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Súd okrem vyššie uvedeného poukazuje aj na neprimerané vysoké úroky dohodnuté v zmluve. Zmluvné úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Obchodný zákonník, Občiansky zákonník, ale ani iný právny predpis výslovne neustanovuje, do akej výšky možno pri úvere dojsť k dohode o úrokoch. Ponecháva to na dohodu zmluvných strán. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o úvere a že by nepodliehala žiadnemu obmedzeniu, najmä ak ide o spotrebiteľský vzťah založený formulárovou zmluvou, ktorej všeobecné podmienky sú vopred pripravené a menia a dopisujú sa do nej len určité údaje. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri úvere totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Dobrými mravmi v občianskoprávných vzťahoch sa v súdnej praxi rozumie súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržovanie je častokrát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé správanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že neprimerane vysoké úroky dojednané pri úvere sú všeobecne považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám správania a sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V danom prípade boli peňažné prostriedky poskytnuté za ročnú úrokovú mieru 37,02 % ročne. Z prehľadu priemerných úrokových sadzieb z úverov obchodných bánk za rok 2011 (zverejnených na stránke <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdd/urokove>> - sadzby /priemerne-urokovemiery-z-uverov-obchodnych-bank je zrejmé, že priemerná úroková sadzba obchodných bánk pri spotrebiteľských a ostatných úveroch poskytovaných domácnostiam na dobu splácania do 1 roka v mesiaci november 2012, kedy došlo k uzavretiu úverovej zmluvy, bola 12,95%. Úroková sadzba dohodnutá v úverovej zmluve účastníkov konania je skoro 3-násobok priemernej úrokovej sadzby porovnateľných úverov poskytovaných v tom čase obchodnými bankami spotrebiteľom. Aj keď v prípade tzv. nebankových subjektov možno pripustiť isté navýšenie úrokovej miery úveru oproti bankám, a to najmä z dôvodu že úvery poskytujú aj menej solventným klientom a musia počítať s vyššou mierou

nesplácaných úverov, skoro trojnásobné navýšenie úrokov hraničí úžerou a súd takémuto dojednaniu nemôže poskytnúť ochranu, nakoľko je v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

Žalobca v tomto konaní si uplatňuje aj nárok na zmluvnú pokutu v sume 17,- Eur a na poplatok za upomienky v sume 36,- Eur. Zmluvná pokuta ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov je peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nesplní svoju zmluvnú povinnosť. Pre zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute zákon obligatórne predpisuje písomnú formu, ktorej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky pokuty, prípadne aspoň určenie spôsobu, akým bude stanovená. Určenie výšky pokuty zásadne je vecou vzájomnej dohody účastníkov tohto dojednania. Tak občiansky zákonník, ako aj obchodný zákonník nijako neobmedzujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Pri dojednaní jej výšky zmluvné strany by mali dbať iba o súlad dohody o zmluvnej pokute s niektorými všeobecnými požiadavkami zákona, predovšetkým s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, t.j. o súlad právneho úkonu s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 9.6.2013 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute uvedenú v § 2 Hlavy 18 ÚZP žalobcu súd považoval za neprijateľnú podmienku, nakoľko nebola so žalovaným individuálne dojednaná a žalovaný ani nemal možnosť ju ovplyvniť, prípadne zmeniť. Je obsiahnutá v ÚZP vopred pripravených žalobcom na formulári napísanom s malými, ťažko čitateľnými písmenami a je zakomponovaná do súvislého neprehľadného textu. Túto zmluvnú podmienku súd nevyhlásil za neplatnú z dôvodu, že o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky už rozhodol vo viacerých rozsudkoch, napr. 10C/313/2015.

Nárok na poplatok za upomienky vyplývajúci z § 1 Hlavy 18 ÚZP, v zmysle ktorého v prípade omeškania klienta s úhradou splátky je oprávnená spoločnosť klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- Eur v prípade prvej upomienky a 12,- Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky súd tiež považuje pre nedostatok individuálneho dojednania za neplatnú zmluvnú podmienku.

Žalobca do spisu ich kópiu nezaložil, taktiež ani dôkaz o vyúčtovaní poplatkov, o ich doručení žalovanému, alebo aspoň o podaní na poštovú prepravu, preto súd žalobu v tejto časti zamietol pre neunesenie dôkazného bremena.

Žalobca v tomto konaní si uplatňuje aj úroky z omeškania z dlžnej sumy od 9.10.2013 do zaplatenia, výšku ktorých vyčíslil za obdobie od 9.10.2013 do 26.11.2014 osobitne, sumou 48,47 Eur.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (ktorým je Vládne nariadenie č. 87/95 Z.z.) .

Podľa § 3 ods.1 Vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. (Úroková sadzba ECB od 8.5.2013 do 12.11.2013 bola 0,50%).

Ak však záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013, t.j. 8 percentuálnych bodov + základná úroková sadzba ECB. Podľa výzvy k splateniu celého dlhu zo dňa 23.9.2013 žalovaný dlžnú čiastku mala zaplatiť do 15 dní od odoslania výzvy. Žalobca síce založil do spisu podací hárok na preukázanie odovzdania listovej zásielky adresovanej žalovanému na poštovú prepravu, avšak z tohto dokladu nie je možné zistiť dátum podania. Vychádzajúc z toho, že úroky z omeškania si žalobca uplatňuje od 9.10.2013, súd usudzuje, že zásielka bola podaná na poštu 23.9.2013 a lehota na plnenie plynula od 24.9.2013 do 8.10.2013. Od nasledujúceho dňa t.j. od 9.10.2013 sa dostal žalovaný do omeškania s

plnením peňažného dlhu, preto žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania vo výške 8,50% ročne od 9.10.2013 do zaplatenia podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods.1 Vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z..

Podľa § 142 ods. 1, 2 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Žalobca si uplatnil trovy konania sumou 240,41 Eur, žalovanému žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil. Ustanovenie § 142 O.s.p. vyjadruje samozrejmu požiadavku v tom, že účastník konania, ktorý v konaní uspel, má nárok na náhradu trov konania. V zásade nemožno hovoriť o zodpovednosti za výsledok ale o zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých trov konania. Predpokladmi priznania náhrady trov konania je jednak plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) s výrokom, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, ale aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Pri určení náhrady trov konania podľa tohto ustanovenia O.s.p. musí súd vychádzať zo zásady účelnosti a priznať môže len náhradu tých výdavkov, ktoré boli nevyhnutne potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby išlo o prevažujúci úspech, t.j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o peňažnom úspechu jedného z účastníkov sporu s tým, že nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť predmetu konania (súdna prax dospela k záveru, že o pomernom procesnom úspechu jednej z procesných strán možno hovoriť, ak jej pomerný úspech presiahne 10%).

Trovy právneho zastúpenia žalobca vyčíslil sumou 207,41 Eur podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za tieto úkony :

- prevzatie veci dňa 31.5.2014 podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm.a) vo výške 34,86 Eur,
- vyhotovenie žaloby dňa 26.11.2014 podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm.c) 34,86 Eur,
- za písomné podanie zo dňa 12.10.2015 podľa § 10 ods. 1 a §13a ods. 1 písm.c) 34,86 Eur,
- režijný paušál podľa 16ods. 3 1x 8,04 Eur a 2x 8,39Eur,
- 20% DPH zo sumy 172,84 Eur podľa § 18 ods. 3.

Podľa názoru súdu žalobcovi neprináleží náhrada za špecifikáciu žaloby, nakoľko týmto podaním na výzvu súdu o upresnenie žaloby len doplnil žalobný návrh z hľadiska jeho dôvodov tak, aby išlo o kvalifikovanú žalobu. Keby podanie na začatie konania obsahovalo všetky zákonom požadované náležitosti v súlade s ustanovením § 79 ods.1 O.s.p., nebol by dôvod na špecifikáciu žaloby. Nesprávne bola uplatnená aj náhrada za miestne telekomunikačné výdavky vo výške 1/100-iny výpočtového základu za každý úkon právnej služby (režijný paušál), nakoľko za prevzatie a vyhotovenie žaloby z roku 2014 prináleží žalobcovi náhrada iba 2x 8,04 Eur. Taktó účelne vynaložené trovy na právne zastúpenie žalobcu činia 102,96 Eur (34,86 Eur + 8,04 Eur = 42,90 Eur x 2 úkony = 85,80 Eur + 20% DPH , t.j. 17,16 Eur = 102,96 Eur).

Žalobca mal vo veci 57,02%-ný úspech, žalovaný 42,98%-ný. To znamená, že vzhľadom na podiel úspešnosti v konaní žalobcovi prináleží náhrada trov konania podľa § 142 ods.2 O.s.p. vo výške 14,04% (57,02% - 42,98% = 14,04%), čo z účelne vynaložených trov na súdny poplatok vyrubený vo výške 6% z ceny predmetu konania podľa položky 1 Sadzobníka súdnych poplatkov predstavuje sumu 4,63 Eur a na trovy právneho zastúpenia 14,46 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre písomne vo 2 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods.1-3 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.